

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προσλήρωται

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐν Ἑλλάδι... Ἀρ. 10
Ἐν τῇ Ἑλλάδι... Φρ. χρ. 12

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν ἔδρῳ Περικλέους ἀριθ. 1
(Παρά τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ)

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΚΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΒΥΘΙΟΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Καθίσταται γνωστὸν τοῖς κκ. συνδρομηταῖς καὶ ἀνταποκριταῖς τῶν πόλεων ἐκείνων, εἰς ἃς δι' εἰδικούς λόγους δὲν ἐφημερόσθη ἀκόμη τὸ μέτρον τῆς ἀνακοπῆς τοῦ φύλλον παντὶ καθατέρουντι τὴν συνδρομὴν, ὅτι ἀπὸ ἀπροσεχούς Νοεμβρίου οὐδεὶς ἐκ τῶν κκ. συνδρομητῶν, οὐτινος ἡ συνδρομὴ δὲν περιήλθεν εἰς τὸ ταμεῖον ἡμῶν, θὰ λάσῃ τὸ φύλλον.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ζητεῖται ἀνὴρ. — Αἱ ἀποστολαί. — Ὑποκτασημεῖα. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Ἡ ἐπάνοις ἐκ τῆς Ἑσπερίας. — Τὸ δωδεκάθεον — Φιλολογικά. — Ἀρχαιολογικά. — Βιβλιοκρισία. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Ἐν ΕΠΙΦΥΛΑΙΑΙ Ὁ Νυμφαῖος δακτύλιος. Πολωνικὸν διήγημα). — Ἐν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ Ἡ πολιούργια τῆς Φλωρεντίας (μυθιστόρημα).

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΑΝΗΡ!

Ὁ μελετῶν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἰσορίαν ἀπὸ τοῦ 21 μέχρι τῆς σημερινῆς ῥαδίως πείθεται, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς θὰ καταρᾶται οὐχὶ πλέον τοὺς τυράννους αὐτῆς, ἀλλὰ... τοὺς ἀναμορφωτάς τῆς.

Καὶ διατὶ τοῦτο; διότι οἱ ἀναμορφωταί τῆς πάντοτε ὑπῆρξαν ἔθνοι τῷ ἔθνει.

Ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ κατακτητοῦ ἐδεινοπάθει μὲν, ἀλλὰ πλήρης ζωῆς καὶ σφρίγγους διετήρει τὴν ἀγνότητα τοῦ ἥθους καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς μορφῆς αὐτῆς ἢ παρθένος Ἑλλάς εἰς τὰς ἀγκάλας ὅμως τῶν ἀναμορφωτῶν φθίνει καὶ αἰμοπτύει, τῇ ἐνεργείᾳ τῶν φημιθιουμένη καὶ ταῖς θωπείαις τῶν διασφαιρομένη.

Ἀμα τὸ πρῶτον κρατῆσαν ἑλληνικὸν πυροβόλον ἀφύπνισε τὸν ἐν δουλείᾳ στενάζοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ «παῦσε, δούλε, ἀπαριθμῶν ἔτη δουλείας καὶ ἀρχίσε ἀπολαμβάνων στιγμὰς ἐλευθερίας», πολυάριθμοι εὐγενεῖς ὑπάρξεις προσέδραμον, ὅπως τιμήσωσι τὸν βίον αὐτῶν ἀποθνήσκουσαι ἐπὶ ἑλληνίδος γῆς· ἀλλὰ μετ' αὐτῶν ἤρξαντο κατεργασμένοι καὶ οἱ ἀναμορφωταί! Ἦσαν Ἕλληνας οὗτοι τὸ γένος, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα... ἔθνοι!

Τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, αἱ δοξασαί, τὰ αἰσθηματά, αἱ σκέψεις, τὰ ἰδανικά, οἱ

ἄροι τοῦ ζῆν, ἡ γλῶσσα, αὐτὰ τὰ ἐνδύματά των... τὰ πάντα ἦσαν ξένα πρὸς τὸν τόπον.

— Τὸ φράκον τοῦ πολιτισμοῦ. — λέγει ὁ Γερμανὸς ἱστορικός Βερθολδὸς — καὶ τὰ δίσπειρα καθίσταν αὐτὸν... γαλοῦνεϊστὰ δὲ μάλιστα τῶν πέκων ἐκείνων τῆς φύσεως, ὁ δὲ Κολοκοτρώνης ἠσθάνετο ἀκατάσχετον ὄρεξιν νὰ βίπτῃ φλοῖους λεμονίου κατὰ τῆς νέας Εὐρωπαϊκῆς τοῦ ἐνδυμασίας.

Καὶ ὄντως, κατ' ἀρχὰς οἱ ἀναμορφωταί, ἕνεκα τοῦ ὅλως ξενοτρόπου αὐτῶν καὶ ξενοφανοῦς, παρίστων κωμικὸν μόνον θέαμα, καὶ ἡ ἐπίδρασις τῶν ἐφαίνετο ἐπ' οὐσιώδους καὶ ἀβλαβῆς.

Ὁ ἀτυχὴς λαὸς!!... μόνον τὰ ἐνδύματά ἐβλεπεν... ἀλλὰ, τὰ ὑπὸ τὰ ἐνδύματά; τὰ ὑπὸ τὴν ἀβρὰν ἐπίδερμίδα; τὰ ὑπὸ τὰς σάρκας καὶ τὰ ὄστα; τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ ἐγκεφάλῳ;... πῶς νὰ τὰ ἴδῃ! πῶς νὰ τὰ διαγνώσῃ!;

Ἄλλως τε οἱ ἀναμορφωταί ἦσαν τόσον περιποιητικοί, τόσον γλυκεῖς! Ἐνηγαλίζοντο, ἐθώπευον, ὑπεκλίνοντο... ἂν ποτε δ' ἐθρασύνοντο, ἐξηγριούντο οἱ δῆθεν ἐκπολιτιζόμενοι, καὶ ἰπεριδεεῖς οἱ ἐκπολιτισταὶ ἀπεσύροντο ἐντὸς τοῦ κελύφους των.

Βαθυδὸν ὅμως τὸ ἀτυχὲς ἔθνος ἐξωκειώθη, παρεπλανήθη καὶ ἐγκατέλιπεν ἑαυτὸ μεταγραφόμενον!

Μακρὸν καὶ δυσχερὲς ἔργον θὰ ἀνελαμβάνομεν εἰάν ἀνελύομεν τὰς διαφόρους ἐπιδράσεις τῶν ἐκφραγευμένων τούτων Ἑλλήνων ἐπὶ τῆς ἀναγεννηθείσης Πατρίδος των.

Ἡ σχολὴ αὐτῶν εἰργάσθη καθ' ὅλην τὴν βασιλείαν τοῦ Ὀθωνος, καὶ ἐξηκολούθει ἄχρις ἐσχάτων ἐτι λάθρα καὶ ἐπιτηδεῖως ἐργαζομένη. Ἀπὸ τινῶν ὅμως ἐτῶν ὕψωσεν αὐτὴ θρασεῖαν κεφαλὴν! δὲν ὑποκρίνεται, δὲν θωπεύει πλέον· περιφρονεῖ πᾶσαν ἑλληνικὴν εὐφυῖαν καὶ ἰκανότητα καὶ γνῶσιν καὶ γνώμην, ὡς ἀνάξια ἐκτιμήσεως καὶ προσοχῆς.

Ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἀναμορφῶσι τὸ ἔθνος, παραμορφοῦσιν αὐτὸ καθ' ἑκάστην· δοξομανεῖς τινες οἰηματῖαι ἀνακηρύξαντες ὡς δόγμα νέας πίστεως: «τὸ ἔθνος εἶμαι ἐγώ!»

Ζητεῖται ἀνὴρ ἄξιός τοῦ ἔθνους! Ἐξύπνησον, Ἑλλάς... καὶ ἀνάδειξον

ἐκ τῶν σπλάγγνων σου καὶ ἀνακήρυσσον, οὐχὶ ἀναμορφωτὴν, τοῦ ὁποῦ δὲν ἔχεις ἀνάγκην, ἀλλ' ὀδηγὸν εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς δόξης, ἄνδρα ἄξιον τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντός σου! Ὑψωσον ἄνδρα, ὅστις νὰ σὲ γνωρίζῃ, νὰ σὲ σέβηται, νὰ σὲ ἀγαπᾷ! πρὸ παντός δὲ ὕψωσον ἄνδρα... Ἕλληνα!

Βεβαίως δὲν εἶνε ἔργον εὐχερὲς νὰ κυβερνηθῶσιν Ἕλληνας. Οἱ εὐφυεῖς μόνον ὑπὸ μεγαλοφυοῦς ἢ ὑπ' ἀνδρὸς ἐμπνέοντος σεβασμὸν διὰ τῶν πράξεων ἢ τῆς ἀρετῆς του κυβερνῶνται. Ἄλλοίμονον ὅμως εἰς τὸν λαὸν ἐκείνον, ὅστις κυβερνᾶται εὐκόλως!

Ἄν οἱ εἰδυλλιακοὶ ποιηταὶ βεμβάζωσιν ἐπὶ τῇ θεᾷ ἀγροίκου ποιμένος ὀδηγοῦντος εὐπειθὲς ποιμνιον προβάτων εἰς τὴν βοσκήν, ἡμεῖς βλέπομεν τὸ ποιμνιον τοῦτο ἐπὶ τέλους ὀδηγούμενον ὑπὸ τοῦ ποιμένος του... εἰς τὴν σφαγὴν!

ΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἀβυσσινακὴ Αὐτοκρατορία συγχρόνως πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀπεφάσισαν νὰ ἐκπολιτίσωσι τὰ ὑπὸ τὰς ἐπινεύσεις αὐτῶν ἔθνη. Καὶ ἡ μὲν Ἀβυσσιναία ἐζήτησεν ἐκπολιτιστὰς, παρ' ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ παρὰ τῆς Γαλλίας· ἀφοῦ πρῶτον μετακαλέσωμεν εἰδικότητα ἄλλων ἐθνῶν διοργανώσαμεν ἐντελῶς τὴν σαχυδραμικὴν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ἐτι ἐκτελεστέρον τὴν τῶν φυλακῶν.

Ἄλλ' οὗτοι ἦσαν ἀπλῶς πρόσκοποι· κατόπιν ἦλθον αἱ λεγεῶναι τῶν ἐκπολιτιστῶν!

Μηγαρικὴ, στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ ἀποστολὴ συγχρόνως ἐπεβίβασθησαν ἐπὶ τῆς ἡμιαγρίας χωρᾶς ἡμῶν, δωρήσασαι νέαν ζωὴν, νέον αἶμα, ὅστις κατὰ τοῦτο μόνον δύναται νὰ ὀνομασθῇ χρυσοῦς, καθ' ὅτι πάντες οἱ ἀπόστολοι πληρόνται εἰς χρυσοῦν!

Καὶ ἠρωτήσαμεν τότε ἑαυτοῦς: «τί διαβολοὶ βάρβαροι εἰμεθα λοιπόν; ἢ μεταξὺ τῶν μηχανικῶν, μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν, μεταξὺ τῶν ναυτικῶν μαχητῶν καὶ πῆ, δὲν ὑπάρχουσιν ἀνά τρεῖς, ἀνὰ δύο, ἀνὰ εἰς δυνάμενοι νὰ χρησιμεύωσιν ὡς πυρὴν σοβαρὰς ἐργασίας;»!

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΙΑΣ!

Μαμά, μαμά! κρέμασε ό γέρωσ... τουλούμα του!

Ανεφάνησεν αίφνης εξαλλος ή μικρά Κίκη, ό τελευταίος βλαστός τής οικογενείας τών Αζεντιάδων...

Γενική συγκίνησης! Οι άνδρες ώχριασιν, αι γυναίκες δακρύουσι, και αυτός δέ ό παιδικός φίλος του άναμενούμενου...

Αφεντικό πάμε για μέσα!

Ναί, ναί—παρενόθη προθύμως ή μικρά για μέσα, θα πάμε μέσα...

Αί! ως είναι, είπεν ό πατήρ, πάμε μαζί σου...

Δέ μαλώνομε αφεντικό! Μα μή βιάζεστε, θέλωμε άκομή μισή ώρα!

Ναί σημαία, σημαία... γιατί έβαλε σημαία μπαμπά, μαμά!

Αλλά ούδεις ήκουε την μικράν φύλαρον...

πλησιάζει εις την προκυμαίαν. Η μήτηρ—ή Κυρία Ασπασία—φοβείται την θάλασσαν...

Τό άτιμόπλοιο άγκυροβολεί: οι έν τη λέμβω παρατηρούσι μετ' άτυπομονησίας...

Τί λέγεις, φίλε άναγνώστα, να μεταβλήθη ό άναμενόμενος;

Δέν τό πιστεύω μόλις είναι δύο έτη που άνεχώρησεν... Μη βιάζεσθε: θα φανή κάπου...

Αλλά πώς δέν φαίνεται!; ό πατήρ άνησυχεί...

Γώγο!... άκούονται τέσσαρες όμοιο φωνάκι ένθ' άνοψούνται όκτώ βραχιόνες!

Είναι άρα γε αυτός; I ό άσπλαγχνος του προσώπου του...

ρωαν παραγναθίδας, και μύστακα τεχνικάς εξηγημένον, ό άποστίλθων από του ύψалу αυτού πλου-μέχρι των άθαθών...

Γώγο, δέν άκούε λωπόν! φωνάζει ή άδελφή Τερψιχόρη...

Tiens... ma ehérie! Oh, mon père, oh! ma cousine! et toi, mon petit ami...

Και δίδει τās χείρας και δέχεται επίβελημένα φιλήματα...

Μωρέ, τί έπαθε, παιδί μου, και στρυφογορίζεις σαν άλογοουρά!

Α! άπατέρας, ό πατέρας, toujours le même!

Μα τί διάβολο έπαθε λωπόν και κύνεις έτσι!

Τίπτε κακό! τίποτε μεγάλο!... j'ai perdu ma levrette, oh! la pauvre Lillie...

Τί έπαθε λέει!

Τό σκυλάκι του έχασε, καυμένη μπαμπά!; ήρμήνευσεν ή θυγάτηρ του....

Την επιούσαν άνεγινώσκομεν εις τās έφημερίδας:

Επανήλθεν εκ τής Εσπερίας, διακρίθεις μεταξύ όλων τών συσπουδαστών του ζένων και Γάλλων...

ζυμβή την γάρν τών πολυαριθμων φίλων και συγγενών του!

Πολύ έδυκολεύθησαν οι φίλοι του να τον άναγνωρίσουν, και είχαν δί-καιον, διότι επανήλθε... μεταφρασμέ-τος εις την Γαλλικήν.

ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΟΣ

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΘΕΟΝ

Εκ του προχείρου παρεσκευάσθη έν τώ έργαστηρίω του κ. Βρούτου μικρά τις αθουσα...

Μάτην κρατεί τους κεραυνούς άνωψών την δεξιάν. Δέν είνε Ζεός ό αρχικέραυ-νος, ό άκοντιστήρ ή ό βρονόδουπος...

Και έκείνα μόν έκόσμησε περικαλλώς ό βιομήχανος. Ηραίοτος, του οποίου μυθάση ήσαν τά πλούτη...

Εισέδωθμεν. Ημικυκλοειδής ιστάμε-νοι, ός έν έκκλησία, οι θεοί, συσκέπτον-ται περί τών ούρανίων και τών γήινων...

Όι θεοί είναι έπειργασμένοι επί διά-δεκα παραλληλογράμμων κοιλαναγλύφων εκ παλλεύκου Πεντελικού...

λεις. Εκ πρώτης όψεως άμνησκει ό θεός της. Αγνωστός προς ποίον να σπύση πρώ-τον και Ισταται επί μικρόν προσπαθών...

Εγώ έφωδιασμένος με τό λατινικόν ρητόν ab Jovem principium έσπευσα κατά καθήκον...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

δψει περιγράφην τινα μακαρίτου ποιητού, καθ' ήν ό Θεός έθετε τον ένα του ποδά εις τό Αραράτ και εις τό Σινά τον άλλον...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

την συμφοράν, χάριν έκείνου, εις τον ό-ποτον ενεπιστεύθη την ζωήν της και μετά του οποίου την συμμερίζεται.

Αίφνης έπλησίασεν αυτόν άνθρωπός τις, περιτετυλιγμένος εις μανθύναν χρώματος...

Ο Μιστόδωκος έκρυψε ταχέως εις τό θυλάκιον του τās επιστολάς έκείνας, πα-ρατηρών μη έβλεπέ τις αυτόν.

Αί! έ! λωπόν ή Ανιέλα δέν σοι άρέσκει, είτε καθ' έκαστον ό Μιστόδωκος χλευστικώς...

Αί! έ! λωπόν ή Ανιέλα δέν σοι άρέσκει, είτε καθ' έκαστον ό Μιστόδωκος χλευστικώς...

Αί! έ! λωπόν ή Ανιέλα δέν σοι άρέσκει, είτε καθ' έκαστον ό Μιστόδωκος χλευστικώς...

Αί! έ! λωπόν ή Ανιέλα δέν σοι άρέσκει, είτε καθ' έκαστον ό Μιστόδωκος χλευστικώς...

άν την κυτάρη με οφθαλμούς άλλους από οφθαλμούς συγγενούς.

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

βγαίνει τίποτε, ούτε άμοιβαί, ούτε πα-ράσημα... Και όμως έχω ανάγκη από μίαν μικράν ταινίαν εις την κομμότρομπάν...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

λίπη! είσαι άξιώλογος κατάσκοπος: θα σε άπαλλάξω δι'έξμηνας από τον στρατόνα.

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

τόν κατάσκοπον; Καλλιτέρα τίποτε, διότι τότε θα νομίση ότι ή καταγγελία του είναι σπουδαία, και εγώ δέν θέλω να καυ-χάται δι' αυτόν.

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

Επεί κείνη έβλεπε, έχει τās συμπαιθείας του...

της απλής προσθέσεως ἀρχόμενος νὰ καταλήξῃ ἐξάγων ὄλων τῶν εἰδῶν τὰς τετραγωνικὰς ρίζας χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἐλαχίστην ἐνόχλησιν. Ὅ,τι ὁμῶς ἰδίως διακρίνει τὴν ἀριθμητικὴν ταύτην εἶνε αἱ πρακτικαὶ μέθοδοι, ἃς περιέχει διὰ ζητήματα καθημερινῆς ἀνάγκης.

* Μανθάνεις λ. χ. νὰ σοὶ δίδεται τὸ κέρδος ἢ ἡ ζημία καὶ νὰ εὐρίσκῃς τὸ κεφάλαιον, ὅπερ ἔχεις ἢ δὲν ἔχεις νὰ καταμετρήσῃς, ὕψη καὶ χωρητικότητας νὰ εὐρίσκῃς τοὺς περιοδικούς μῆνας τῆς Σελήνης νὰ εὐρίσκῃς τόκους καὶ ἀνατοκισμούς διδομένων κεφαλαίων καὶ τὰνάσιον φίλος ἡμῶν π. χ. ἐδάνεισε πρὸς 8 τοὺς 10/10 προεξώφησε τὰ συναλλάγματα πρὸς 80 0/10 καὶ ἐξ ὧν ἔλαβε παρὰ τοῦ προεξωφλήσαντος κατώρθωσε νὰ εὐρῇ τὸ κεφάλαιόν του, ὅπερ εἶχε λησμονήσῃ πῶσον ἦτο. Μανθάνεις πρὸς τοῦτοις τὰ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν νομισμάτων τόσον ἐπικαίρου ἦδη ἐν Ἀθήναις, περὶ τροπῆς διαφόρων νομισμάτων εἰς ἄλλα λ. χ. ἀπὸ λίρας εἰς γρόσια καὶ πάλιν εἰς τάληρα καὶ πάλιν εἰς δεκάρας καὶ πάλιν εἰς ρούβλια καὶ πάλιν εἰς καπίκια καὶ πάλιν εἰς Δελιγιάννηδες (δίδραχμα χάρτινα) καὶ πάλιν εἰς λιμοκοτόρους (μονόδραχμα χάρτινα). Τέλος διὰ τῆς Ἀριθμητικῆς ταύτης μανθάνεις νὰ τρέπῃς τὰ χριστιανικὰ ἔτη εἰς Ἑγείρας κτλ. κτλ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀριθμητικῆς ἦδη δὲν δυνάμεθα ν' ἀφίσωμεν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον χωρὶς ν' ἀναγράψωμεν καὶ κἀτι ἄλλο, ὅπερ ἐνέπνευσεν ἡμῖν.

Τοῦ ἔργου προηγεῖται σύστασις «πρὸς τὰς εἰκοσὶν ἱεράς μονὰς τοῦ Ἁγίου ὄρους Ἄθω» ἐν Κιουαί; ἐκδομένη «ἀπάντων τῶν ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει ἀντιπροσώπων καὶ προϊσταμένων τῶν εἰκοσὶν ἱερῶν μονῶν». Ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως ταύτης τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως «Νομοφύλαξ Βατοπεδινός» καὶ τὸ τοῦ ἐπιστατήσαντος; ἔτι εἰς τὴν ἐκτύπωσιν Θεοδώρου Χαρμίδου Βατοπεδινοῦ πάντα ταῦτα ἀποπνέουσι ἐλληνισμὸν καὶ ἀνεγείρουσι τὴν ληθαργούσαν ψυχὴν παντὸς φιλοπατρίδος ἀναγνώστου. Τὸ μεγαλεῖον τοῦ σώσαντος τὸν λόσον ἐκ δευτέρου ἐκχαρβαρισμοῦ Βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ τὸ αἰσθάνεσαι καὶ μετ' ἀθυμίας καὶ στεναγμοῦ βλέπεις αὐτὸ καταφυγόν εἰς τὰ οὐράνομηκη ὄρη! καὶ ἐκεῖ καταδιωκόμενον!... Ὡ! γόντρα, γόντρα! πότε θὰ κατοικήσητε ἐκ νέου εἰς τὰς ἀναίσθητους καρδίας!...

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ὅ,τι εἶναι ὁ λόγος τοῦ δωματίου διὰ τὰς ἀτοχεῖς χρυσαλίδας, εἶναι καὶ ἡ δὰς τῆς ἐπιστήμης διὰ τῆς φαντασίας τὰ πτερά... τὰ καίει... τὰ τσουρουφλίσει. Τίς π.χ. δὲν ἀνέγνωσε μετὰ φρίκης τὰ ὅσα ἐγράφησαν περὶ τῶν τριῶν μαγικῶν καθολικῶν λέξεων μενέ - θεκλή - φάρες;... καὶ μολαταῦτα ἢ γλωσσολογία ἀπέδειξεν σημερινῶτι ταῦτα σημαίνουσι ἀπλούστατα, δύο καὶ δύο κάμνουν τέσσαρα.

Ἔχετε δικαίον τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα κατώρθωσε καὶ τὰ δυσκολώτερα νὰ τὰ ἀπλασθῇ. π. χ. ὑπάρχει δυσκολώτερον πρᾶγμα τοῦ νὰ κανονίσῃ τις τὰ κωλύοντά του; Ἰδοὺ μὲλα ταῦτα πῶσον ἀπλούστατα διατυπῶνται τὸ ζήτημά τοῦτο μετ' ὄλων τῶν ποικίλων περιπλοκῶν τοῦ εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Ἑστίας.

«Ὅταν τὸ ὠρολόριον πηγαίνῃ ἐν μόνον λεπτόν καθ' ἑκάστην ἐμπρὸς ἢ ὀπίσω, δὲν πρέπει νὰ τὸ διορθώσωμεν; μετὰ 8 ἢ 10 ἡμέρας δυνάμεθα νὰ τὸ κανονίσωμεν». (Ἐπιθέτομεν ἐπὶ τότε θὰ πηγαίνῃ 10 λεπτά ἐμπρὸς ἢ ὀπίσω) «Ἄν τὸ ὠρολόριον πηγαίνῃ ἐμπρὸς κινούμενον τὸν δείκτην (τὸν ἐσωτερικόν) πρὸς τὸ γράμμα R ὅπερ εἶναι πλησίον κεχαραγμένον καὶ σημαίνει Retard (ὀπίσω) ἂν δὲ πηγαίνῃ ὀπίσω τότε σημαίνει πρὸς τὸ γράμμα A σημαίνον Advance (ἐμπρὸς)». Καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅταν κανονίζωμεν τὴν ὥραν ὠρολογίου πρέπει νὰ μεταχειρισώμεθα τὸ κλειδίον.

Τοιαῦτα παρεξήσεις πολλάκις ἐγένανον π.χ. αἱ τρεῖς τῆς πόλεως μας ἔδωκεν ἱατρικόν τι διὰ πάσχον παιδίον καὶ παρηγγίλει νὰ τῷ δίδουμῃ κουταλία καθ' ὥραν ἀλλὰ προηγουμένως νὰ τὸ κινῶν κάμποσο (ἐνδοὶ τὸ φιαλίδιον) ὁ δὲ φιλόστοργος πατὴρ ἐλάμβανεν εἰς τὴς χεῖράς του τὸ πάσχον τέκνον του καὶ πρὶν τοῦ δώσῃ τὴν κουταλίαν τὸ ἐκίνει μετ' ὄλης τῆς δυνάμεως του ὡς εἶδος βέρυχο καὶ ἀμέχρις οὗ προσέδραμον ἐκ τῶν κλαυθμῶν του οἱ γείτονες καὶ ἐξήγγισαν εἰς τὸν πατέρα τὸ μικρὸν τοῦ λάθος.

Κατὰ τὴν II αἰῶνα ἔζη ἐν Ἀφροική μοναχὸς τις ὀνόματι Guinclau συνέθετεν ἐτησίως βιβλίον πραγματευόμενον περὶ τῶν κινήσεων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ὅπερ καὶ ἀνεγρόφιστο ὑπὸ 55 μοναχῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐγράφετο κελτιστί, ἐπεγράφετο δὲ Diagonon al manach Guinclau, ἦτοι προφητεῖαι τοῦ μοναχοῦ Guinclau. Αἱ κελτικαὶ λέξεις al manach εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ὄντος ὀνόματος τῶν μοναχῶν.

Τὴν πρώτην ἀνθολογίαν, ἦτοι συλλογὴν ἐκλεκτῶν ποιημάτων συνέθετο ὁ ἐκ Γαλιεῶν τῆς Συρίας Μελέαγρος, ἀκμάσας περὶ τὸ ἔτος 100 π. Χ. Φίλιππος ὁ Θεσσαλονικεὺς ἐπὶ Αὐγούστου, καὶ ὁ Στρατιῶν, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου Σεβήρου, ἐπηύξησαν τὴν ἀνθολογίαν.

Ἰδοὺ πρὸς χάριν σας ἡ στατιστικὴ. Κατὰ τὴν τελευταίαν καταμέτρησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοικῶν αὐτῶν εἶνε 1,336,091, διανεμημένος εἰς:

571,210	Ὁρθόδοξοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας (chrétiens grecs, orthodoxes)
492,710	Μουσουλμάνους
266,788	Καθολικοὺς
5,805	Ἰουδαίους
538	Ἀθιγγάνους.

Ἐκ πούτων 705,025 ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἄρρεν καὶ 631,000 εἰς τὸ θῆλυ φύλον, κατοικοῦντες εἰς 47 πόλεις, 31 κομποπόλεις καὶ 5261 χωρία. Ἕνοι δὲ ἐγκατεστημένοι ἐν Βοσνίᾳ ὑπάρρουσι περὶ τὰς 27,000.

Ὅστε καὶ τὸ πρὸς τὴν Αὐστρίαν φιλοδώρημα τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι καὶ μικρὸν.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς σχέδιον ἐγέρσεως πύργου 300 μέτρων ὕψους ἐν Παρισίοις ἀπεφασίσθη ἤδη ὀριστικῶς. Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δέδωκε πρὸς τοῦτο 1,500,000 φρ. ἡ δὲ εἰσαίρια Φίφελ, ἥτις θὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ἢ ἑκατομμύρια. Ὁ πύργος ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιον παντὸς ὑπάρχοντος μέχρι σήμερον τεχνικοῦ ὕψους (μεγάλῃ πυραμίδι τῆς Αἰγύπτου 146 μέτρ.) θὰ κατασκευασθῇ ὀλόκληρος ἐξ ἐλασμάτων σιδήρου κομφῶς προσηρμοσμένων.

Ἡ βῆτις τοῦ μεταλλικοῦ τούτου πύργου, στηθησομένη παρὰ τὸ πῆδιον τοῦ Ἄρως, εἶ-

σται εὐρύτατη, μέτροι δὲ τῆς κορυφῆς θὰ περιέχῃ ἐν πρώτῳ πατώματι ἢ αἰθούσῃ εἰς ὕψος 70 μέτρων, ὅθεν τὸ κτίριον θὰ στενωπῆται κατ' ὄλιγον, εἰς ὕψος 150 δευτέρου αἰθούσαν εἰς ὕψος 335 τρίτην, καὶ περὶ τὴν κορυφὴν τέταρτην μικρὰν αἰθούσαν ἐπίσης ὑελοσρακτὸν καὶ μετὰ κελικῶν ἐξώστου, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ, ἐφ' ἧς θὰ ἐπικαθῆται θολωτὸς ὑελοσρακτος θαλαμίσκος, εἰς ὕψος 300 μέτρων ἀπὸ τῆς βάσεως, ἦτοι ἔσον σχεδὸν πρὸς τὸ διπλάσιον ὕψος τοῦ Δουκαθητῶ ἀπὸ τῶν προκείων αὐτοῦ.

Ἐπολογίζεται ὅτι μέχρι τοῦ 1889, ὅτε συμπληροῦται ἑκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ὅτε διοργανίζεται καὶ ἡ παγκόσμιος ἐκθεσις εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπιδόξου χρονολογίας, τὸ γιγαντώδες ἔργον θελεῖ ἀποπερατωθῆ.

Μεταξὺ δύο περιπατούντων εἰς τὴν δειροστοιχίαν τῶν Ἀνακτόρων.

Ὁ Α' (δεικνύων τοὺς ἐκεῖ ἐρριμένους σωλήνας τοῦ ὑδραγωγείου) Ἦ περιμένουν, βρεῖ ἀδελφε, ἐδῶ αὐτοὶ οἱ σωλήνες τόσον καιρῶ;
Ὁ Β'. Τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ. Ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου ἐκδότου κ. Α. Κωνσταντινίδου ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν Ἑθνικῶν εἰκόνων τοῦ δημοφιλῆς Κερκυραίου ποιητοῦ Γεωργίου Μαρτινέλη περὶ τῶν εἰκόνων τούτων καὶ ἰδίως περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ ποιητοῦ θὰ γράψωμεν προσεχῶς.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ μετὰ ἡμερολογίου καὶ πλείστον ἄλλων πολυτίμων πρακτικῶν γνώσεων, τοῦ ἔτους 1887: ὑπὸ Χ. Μαυρίδου ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐπιθεωρήσεως (πολυτίμου δι' ἡμᾶς τίτλου). Ὁ Ὁδηγὸς οὗτος, τιμώμενος μόνον δρ. 2, θὰ περιέχῃ: Α' Τὰ γνωστὰ ἡμερολογιακά, Β' τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τῆς Ἑλλάδος, τὸν πληθυσμὸν, στατιστικὰ ἐν γένει, τὴν ἐκκλησιαστικὴν διαίρεσιν, τὰς μονὰς, τὰ δικαστήρια, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὰ ταχυδρομικά, τὰ τηλεγραφεῖα, τὰ τῆς Βουλῆς, τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸν στρατὸν, τὸν στόλον, τὸν διπλωματικὸν κλάδον καὶ τὰ προξενεῖα, τὰ τῆς ὁδοποιίας, τοὺς σιδηροδρόμους, τοὺς τροχιοδρόμους, τὰ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσμοῦ τῆς Κορίνθου, τὰ τῆς Κοπιδαίας, τῆς Φενεῦς καὶ Στυμφαλίας, περὶ τῶν Ἑλλ. ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν, περὶ τῶν Ἑλλ. ἱστιοφόρων, περὶ φάρων, δημοσίου χρέους, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν σχολῶν, Πανεπιστημίου καὶ τῶν παραρτημάτων του, περὶ Πολυτεχνείου, τῶν Βιβλιοθηκῶν, τῶν Διδασκαλείων, τῆς Ριζαρίου Σχολῆς, τῶν Ἱερατικῶν σχολῶν, τοῦ Ὡδείου, τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, τῶν ξένων σχολῶν, περὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν, περὶ τῶν τραπέζικων καταστημάτων, μεταλλουργειῶν καὶ ἱαματικῶν λουτρῶν, περὶ τῆς Ἐκθέσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ Ἦ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ νομισμάτων, περὶ ἀνατοκισμοῦ, περὶ χρεωλυσίου, καὶ περὶ πλείστον ἄλλων μικρῶν ζητημάτων.

Ἐν τῶν σωτηριῶδων προτερημάτων τοῦ Ὁδηγοῦ τούτου εἶναι ὅτι θὰ ἀσπρῆται ἐντελῶς φιλολογικῶν προϊόντων, θὰ περιέχῃ δὲ εἰλικρινῆ, ὠφελιμοτάτην καὶ ἀδιαπόμπηστον ἐργασίαν. Τὸ συνιστῶμεν ἐκ πεποιθήσεως.

ΜΟΡΕΑΣ σατυρικὴ καὶ ἐμμέτρου λόγου ἐφημερίς ἐξεδόθη εἰς Πάτρας περιέχουσα ἐπιτυχεῖς στίχους.

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ὁμιλία γενομένη τῇ 22 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐν τῇ ἸΒ' φιλολογικῇ ἐπιτηρίδι τῆς ἐν Ἐριουπόλει λέσχης «Ἑλλάδος». Μόλις τώρα καταρτίθη νὰ περιέχῃ ἄχρις ἡμῶν τὸ δις ἀποσταλεν φυλλάδιον τοῦτο, περὶ οὗ προσεχῶς.

ΤΥΠΟΙΣ ΘΡ. ΠΑΠΑΔΕΒΑΝΟΡΗ καὶ ΑΑ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ